

कदर्थ्य

मुहस्ताडितं क्वायावद्भक्तकं मृगकुलं रोम-
प्रमभ्यस्तु” ॥)

कदम्बकः, पुं, (कदम्ब इव कायति प्रकाशते । हरिद्रा
पीतवर्णत्वात् कदम्बकोरकोपरिस्थितसूक्ष्मांश-
तुल्यफलत्वाच्च सर्षपस्यापि तथात्वम् । उच्ये तु
कदम्ब एव स्वार्थे कन् ।) सर्षपः । हरिद्रुः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ कदम्बवृत्तः । इति शब्दरत्नावली ॥

कदम्बदः, पुं, (कदम्बः कदम्बस्योपरिस्थः सूक्ष्मांश-
इव दीयतेऽसौ । कदम्ब + दो खण्डने + कर्मणि
+ घञर्थे कः ।) सर्षपस्य कदम्बकोरकोपरिस्थ-
सूक्ष्मांशतुल्यफलत्वात् तथात्वम् ।) सर्षपः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

कदम्बपुष्पा, स्त्री, (कदम्बस्येव पुष्पमस्त्यस्याः । अर्धं
आदित्वात् अच् ततश्चाप् ।) मुण्डितिकावृत्तः । इति
रत्नमाला । मुण्डिरी इति भाषा ॥ (विशेषोऽस्या
मुण्डितिकाशब्दे ज्ञातव्यः ॥)

कदम्बपुष्पी, स्त्री, (कदम्बपुष्पमिव पुष्पमस्याः । कदम्ब-
पुष्प + डीप् ।) महाश्रावणिकावृत्तः । इति राज-
निर्घण्टः शब्दचन्द्रिका च । मुण्डिरी इति भाषा ॥

कदम्बी, स्त्री, (कद् + करणे अम्बच् गौरादित्वात्
डीष् ।) देवदासीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥ (देव-
दासीशब्दे गुणादयोऽस्या ज्ञातव्याः ॥)

कदरं, स्त्री, (कं जलं टृणातिदारयति नाशयतीत्यर्थः ।
क + दृ + अच् ।) पायसभेदः । इति शब्दमाला ॥

कदरः, पुं, (कं जलं टृणाति श्लेषाया संहृतजलं नाश-
यतीत्यर्थः । क + दृ + अच् ।) श्वेतखदिरः । काँटा
वावला इति भाषा । तत्पर्यायः । सोमवल्कः २ ।
इत्यमरः । २ । ४ । ४० ॥ ब्रह्मशूल्यः ३ खदिरोपमः
४ । इति रत्नमाला ॥ (श्वेतसारः ५ । खदिरः ६ ।
सोमवल्कलः ७ । इति भावप्रकाशः ॥

गुणानाह तत्रैव ।
“कदरो विशदो वर्णो मुखरोगकफाखजित्” ॥
श्वहारी यथा, चरके ।

“तिन्दुकपियाणवदरकदरखदिरसप्तपर्णाश्चकर्णा-
र्ज्जनासनारिभेदा इति दशैमान्युर्दहप्रश्नमनानि
भवन्ति” ॥ क्रकूचः । करात् इति भाषा ॥ व्याधि-
भेदः । इति मेदिनी ॥ कड़ा जामुड़ा इति भाषा ॥

तस्य लक्षणम् । यथा निदाने ।
“शर्करोन्मथिते पादे क्षते वा कण्टकादितः ।
यश्रिः कोलवदुत्पन्नो जायते कदरस्तु सः” ॥
“शर्करोन्मथिते पादे क्षते वा कण्टकादिभिः ।
भेदोरक्तानुगैश्चैव दोषैर्वा जायते कृणाम् ॥
सकोलः कठिनो यश्रिर्निम्नमथोन्नतोपि वा ।
कोलमात्रः सरकृत्स्नवो जायते कदरस्तु सः” ॥
इति सुश्रुतः ॥ तच्चिकित्सा यथा भावप्रकाशे ॥
“दहेत् कदरमुद्ध्य तैलेन दहनेन वा” ॥
अद्रुशः । इति हारावली ॥

कदर्थ्यः, त्रि, (कुस्मितोऽर्थः स्वामी । कुगतीति-
समासः ।) क्षुद्रः । रूपणः । इत्यमरः । ३ । १ । ४८ ॥
“आत्मानं धर्महृद्यश्च पुत्रदारांश्च पीडयन् ।
यो लोभात् सन्निनोत्थर्यान् स कदर्थ्य इति स्मृतः” ॥
इति स्मृतिः ॥ (तथा, आन्दोग्योपनिषदि । ५ । ११ ।

कदली

५ । “तेभ्योऽप्राप्तेभ्यः पृथगर्हाणि कारयाञ्चकार
सहप्रातः सञ्ज्ञिहान उवाच नभस्तेनो जनपदे न
कदर्थ्यो न मद्यपो नानाहिताग्निर्नविदानिति” ॥)

कदलः, पुं, (कद + दद्यादित्वात् कलच् ।) कदली-
वृत्तः । पृथीलता । इति मेदिनी ॥
(यथा, अमरशतके । ६५ ।
“ऊरुदयं मृगदृशः कदलस्य काण्डौ
मध्यच्च वेगिरतुलं स्तनयुग्ममस्याः” ॥)

कदलकः, पुं, (कदल + स्वार्थे कन् ।) कदलीवृत्तः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

कदला, स्त्री, (कदल + टाप् ।) पृथी । चाकुलिया
इति भाषा । डिम्बिका । शाल्मलीवृत्तः । इति
मेदिनी ॥

कदली, स्त्री, (कदल + गौरादित्वात् डीष् ।) यदा
काय-जलाय दल्यते त्वगस्य गौरादित्वात् डीष् ।)
स्नानमप्रसिद्धौषधिविशेषः । कला इति भाषा ।
तत्पर्यायः । वारणवृषा २ रम्भा ३ मोचा ४
अंशुमफला ५ काठीला ६ । इत्यमरः ॥ कदलः
७ वारणवृषा ८ वारवृषा ९ । इति तट्टीका ॥

सुफला १० सुकुमारा ११ सक्तफला १२ गुच्छ-
फला १३ हस्तिविषाणी १४ गुच्छदन्तिका १५
निःसारा १६ राजेशा १७ बालकप्रिया १८ ऊरु-
स्तम्भा १९ भानुफला २० वनलक्ष्मीः २१ । कदलकः
२२ मोचकः २३ रोचकः २४ लोचकः २५ वारदृषा
२६ । इति शब्दरत्नावली ॥ वारणवृषभा २७
चर्मणवती २८ । इति जटाधरः ॥ (यथा, महा-
भारते २ । दूतपर्णणि ६६ । १२ ।

“कदलीसुखसदृशं सर्वलक्षणसंयुतम् ।
गजहस्तप्रतीकांशं वक्षप्रतिमगौरवम्” ॥
अस्याः पक्षफलगुणाः । कषायत्वम् । मधुरत्वम् ।
शीतलत्वम् । पित्ताखिमिर्दनत्वम् । गुरुतरत्वम् ।
मन्दानले अपथ्यत्वम् । सद्यः शुक्रविबर्द्धनत्वम् ।
क्षमदृष्ट्याहरत्वम् । कान्तिदाढत्वम् । दीप्त्यौ
सुखदत्वम् । कफामयकरत्वम् । सन्तर्पणत्वम् ।
दुर्जरत्वञ्च ॥*॥ (यथा हारीते !

“हृद्यं मनोर्जं कफवृद्धिकारि
शीतञ्च सन्तर्पणमेव बल्यम् ।
रक्तं सपित्तं श्वसनञ्चदाहं
रम्भाफलञ्चापि नरस्य हन्ति ॥
अपक्वकं याहि च शीतलञ्च
कषायकं वातकफं करोति ।
विष्टम्भि बल्यं गुरु दुर्जरञ्च
आरण्यरम्भाफलमेव तदहत्” ॥)

मोचकगुणाः । हृद्यत्वम् । कफहृदिनाशित्वम् ।
कुष्ठजीह्वरहरत्वम् । अग्निदीपनत्वम् । वस्ति-
प्रोधनत्वञ्च ॥*॥

(“मोचफलं खादु शीतं विष्टम्भि कफनुद्गुरु ।
खिगं पित्तासृट्टदृहाहृत्ततल्यसमीरजित् ॥
पक्वं खादु हिमं पाके खादु वृषञ्च वृहण्यम् ।
क्षुत्तृष्णानेचगदहृन्मेहघ्नं रचिमांसकृत्” ॥
इति भावप्रकाशः ॥ कदली पुष्पगुणांश्चाह ॥
“कदल्याः कुसुमं खिगं मधुरन्तुवरं गुरु ।

कद्रथ

वातपित्तहरं शीतं रक्तपित्तक्षयप्रनुत्” ॥)
अस्या मूलगुणाः । बलकारित्वम् । वातपित्त-
नाशित्वम् । गुरुत्वञ्च ॥*॥

“माथिक्यमर्थाष्टतन्मयाकाद्या
भेदाः कदल्या बहुवोऽपि सन्ति ।
उक्ता गुणास्तेष्वधिका भवन्ति
निर्दोषता स्यात्सुता च तेषाम्” ॥
इति राजनिर्घण्टः ॥*॥ चम्पकाख्यकदली-
फलगुणाः । वातपित्तहरत्वम् । गुरुत्वम् । शुक्र-
वृद्धिकारित्वम् । अतिशीतलत्वम् । रसे पाके
मधुरत्वञ्च । दुग्धदधितक्रतालयुक्तं कदलं दुर्जरम् ।
इति राजवल्लभः ॥*॥ हरिणविशेषः । पताका ।
इति मेदिनी ॥ करिवैजयन्ती । इति हलायधुः ॥
हातिर उपरेर निशान इति भाषा ॥

कदा, व्य, (किम् + काले दा । “सर्वैकान्यकियत्तदः-
काले दा” । ५ । ३ । १५ ।) कस्मिन् काले ।
इति व्याकरणम् ॥ कवे कखन इति भाषा ॥ (यथा,
ऋग्वेदे १ । ८ । ८ । “कदा नः शुश्रवद्गिर इन्द्रो
अङ्ग” । तथा हितोपदेशे । १ । १२२ ।
“जातिद्रव्यबलानाञ्च साम्यभेदां मया सह ।
मत्यसुत्वफलं ब्रूह कदा किन्तुद्विविष्यति” ॥)

कदाकारः, पुं, (कुत्सितः आकारः । नैवाच बद्ध-
ब्रीहिः निषिद्धत्वात् । यथा, “कोः कत्तपुस-
श्चि” । ६ । ३ । १०९ ।) कुत्सिताकारः ॥ (कुत्सि-
ताकारविशिष्टे, चि ॥)

कदाख्यं, स्त्री, (कुत्सिता आख्या नाम यस्य ।) कुष्ठवृत्तः ।
कुड् इति भाषा । तत्पर्यायः । कौबेरम् २ दुष्टम्
३ व्याघ्रम् ४ । इति शब्दचन्द्रिका ॥

कदाचन, व्य, (कदा + अनिर्द्धारिते चनप्रत्ययः ।)
कस्मिन् काले । इति व्याकरणम् । कोन समये
इति भाषा । (यथा, मनुः । २ । ५८ ।
“ब्राह्मण विप्रस्तीर्थेन निव्यकालमुपस्पृशेत् ।
कालचैदशिकाभ्यां वा न पित्येय कदाचन” ॥)

कदाचित्, व्य, (कदा + अनिर्द्धारिते चित् ।) कस्मिं-
श्चित् काले । तत्पर्यायः । जातु २ । इत्यमरः ।
३ । ४ । ४ । कर्हिचित् ३ । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, मनुः । ४ । ७४ ।
“नाक्षैः क्रीडेत् कदाचित् स्वयं नोपानहौ हरेत् ।
शयनस्थो न भुञ्जीत न यागिस्थं नचासने” ॥)

कदुष्यां, स्त्री, (कद् ईषत् उष्यां ईषदर्थे कीः “कव-
क्षोष्ये” । ६ । ३ । १०७ ।) चकारात् । कदादेशः ।)
ईषदुष्याम् । तत्पर्यायः । कोष्याम् २ कवोष्पाम्
३ मन्दोष्याम् ४ । (यथा भट्टिः । ६ । १८ ।
“ससौतयोराधवयोरधीयन्
श्वसन् कदुष्यां पुरमाविवेश” ॥)
तद्वति चि । इत्यमरः । १ । ४ । ३५ ॥

कदड कार्कश्ये । (भा-पर-अक-सेट्) । त्वगदतोयो-
पधः । क्षिपि संयोगान्तलोपे कद् इति । कडुति
पद्मशालं कर्कशं स्यादित्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

कद्रथः, पुं, (कुत्सितः रथः । कोः कदादेशः ।
“रथवदोश्च” । ६ । ३ । १०२ ।) कुत्सितरथः ।
इति व्याकरणम् ॥ (यथा, भट्टिः ५ । १०३ ।